

liseli Genç umuT

Aylık Liseli Gençlik Dergisi

Yıl:2 Sayı:4 Mayıs 2001 300.000 TL.

**Paralı eğitime, eğitimde fırsat
eşitsizliğine, ulusal programa,
tecrite, yoksulluğa karşı**

**1 MAYIS'TA
ALANLARA**

BİZ YAŞAMAK İÇİN ÖLENLERİN HEPSİYİZ

"Halkın kalbi ve koruyucu Zapata ile birleşen tüm Meksikalılar demokrasi özgürlük ve adalet mücadelesinde yeniden doğdu. Adil ve onurlu bir barış için yükselen sesimize küstahlık ve ihanetle yanıt verildi. Hile dolu sözleri ile kalbimizi zincirlemek niyetindeydiler. Ama bunu hiçbir zaman yapamayacaklar. İktidar bugün bir yerlinin itaat ederse iyi, başkaldırırsa kötü; boyun eğerse iyi, mücadele ederse kötü; pes ederse iyi, direnirse kötü sadece kendini düşünürse iyi, kardeşlerini düşünürse kötü bir yerli olacağını söylüyor. Bizi bitirmek istiyorlar. Çünkü biz onurluyuz. Biz isyankarız, biz direniyoruz, çünkü biz tüm Meksikalı erkek ve kız kardeşlerimiz için mücadele ediyoruz. Kardeşler, biz halkın kalbi ve koruyucusu Zapatayız. Onlar bizi öldürebilirler. Dağlarda saldırabilirler, sesimizi kesmeye girişebilirler, büyük yalanlar söyleyebilirler. Fakat biz yaşamak için ölenlerin hepsiyiz."

(EZLN Genel Komutanlığı açıklamasından)

MERHABA!

Yeni bir dönemde, yeni umutlarla merhaba dostlar!

İçerisinde bulunduğumuz bu kargaşa ortamında sizlerle tekrar buluşmanın da bütün yaşananlar karşısında bir direnme biçimi olduğunu düşünüyoruz. Dergimizin çıkması, çalışmalarımızın devam etmesi bugün her zamankinden daha da önemli bir hal alıyor. 19 Şubat'ta patlak veren ekonomik krizin yansımalarını aktarmaya çalıştık. Sömürünün, talanın gitgide arttığı, sefaletin, cehaletin kol gezdiği bu coğrafyada onurlu yaşamının değerini vurgulamaya çalıştık.

Bizler dayatılan cehalet, açlık ve yoksulluğun nedenlerini tartışmaya, saldırıyı kavramaya, karşısını örmenin ipuçlarını yakalamaya çalıştık.

Düşlerimizle, umutlarımızla görüşmek üzere...

İÇİNDEKİLER

* Baharı örgütlemeye	4
* Paralı eğitime, yoksulluğa...	5-6
* Haydi bir mayıs'a	7
* İmf defol...	8-9
* Bilimsel bilgi üzerine...	10
* Mart ayından seçimler	11-12
* Siz bu yazıyı okurken...	13
* Sömürüye, sefalete karşı...	14-15-16
* Kardeş Maphus	17
* Bizimkiler	18-19-20-21-22
* Kitap-Momo	23
* Marko'dan Saçmalar	24-25
* Dünya	26
* Annemize, babamıza...	27

Liseli Genç umuT

Dinamik Basın Yayın Ltd. Şti. adına Sahibi: Okay KINIK Sorumlu Yazışları Müd. Semra OCAK
Adres: Katip Mustafa Çelebi Mahallesi Tel Sokak No: 4/5 Beyoğlu / İSTANBUL
Türkiye İş Bankası Şirinevler Şb. Hesap No Okay Kınık: 110 605 62916 Baskı: Özkan Matbaası

BAHARI ÖRGÜTLEMeye

Geçmişten bu yana yarattığımız deneyimler ve kazanımlarla beraber Emperyalizme ve faşizme karşı örgütleyeceğimiz mücadelenin yeni deneyim ve kazanımlara ihtiyacı var!

Halkın ve toplum-
sal muhalefetin si-
kî yönetim kořul-
larında ablukaya alındı-
ğı krizler ülkesinde yine
bir "kurtarma operasyo-
nu" fiyaskoyla sonuçlan-
dı. Bin bir teraneyle ül-
kemize ithal edilen 'Sa-
yın' Derviş'in programı
da halkın gözünü boya-
maya yetmedi. Ciddi yö-
netememe krizi çeken
ülkemiz egemenleri hal-
ka göstermek için elbise-
lerinin dikilmesini beklı-
yorlar.Bize göstermek
için zaman istiyorlar.De-
file başlıyor

Yoksulluğun her geçen gün arttığı hayati-mizmin tüm alanına iyice sindiği bir dönemde Demokratik Lise Mücadelesinin alanı da gittikçe genişliyor. Geçmişten bu yana yarattığımız deneyimler ve kazanımlarla beraber Emperyalizme ve faşizme karşı örgütleyeceğimiz mücadelenin yeni deneyim ve kazanımlara ihtiyacı var!

Öte yandan yeni açılan ulusal programını kısa vadede, bu güne kadar tartışmalarımızda gündem yaptığımız 'eğitim reformu' uygulamalarının başlatılacağı-
nın habercisi.

Bununla beraber programın halka sefalet ve cehaletten başka hiçbir şey getirmeyeceği şimdiden gözüküyor. Yoksullaşmayla beraber her yerden patlayan eylemler yeni dönemden örnekler sunuyor göz önüne. Yıllardan beri karlarına kar katmak için destursuzca yaşama saldırıan egemenler hiçbir şeyi kalmayan halkın, umudunu insanlığını teslim almaya kalkıyorlar... KRALÇIPLAK.

Son ulusal programla birlikte eğitim sisteminde yapılacak köklü değişikliklere ve halen bir pratik olarak başlayamadığımız üniversite sınavına karşı geliştireceğimiz

19 Aralık darbesinden
bu yana egemenlerin
yaymaya çalıştığı
bireyselleşme,
muhalefetten kopma
havasını kırmak.
1 Mayıs'ta liseli
gençliğin taleplerini
alana yansıtabilen bir
disiplini örmek
görevimiz.

dört

muhalefetin sokaktaki anlamını göreceğimiz 1 Mayıs sürecine bu bilinçle hazırlanmak en acil görevlerimizdendir. Tüm bu koşullar altında önümüze koymamız gereken kendisini sürekli yenileyen , kitlesel meşru ve militan bir liseli gençlik hareketidir. Sürecin ağır yükünü kaldırabilme yeteneğinin kapaısı bu noktada açılmaktadır. Bu anlamıyla yerel faaliyetlere önem veren, örgütlediği her işte sokağı gösteren ufku ve bilinci önümüze koymalıyız!

Devletin 19 Aralık darbesinden bu yana egemenlerin yoğunlukla yaymaya çalıştığı bireyselleşme, muhulefetten kopma havasını kırmak1

Mayısta liseli gençliğin taleplerini alana yansıtabilen bir disiplini örmek bizim görevimiz. Refaha kavuşacağımızı söylüyorlar. Ama biz kralın çıplak olduğunu görüyoruz. Kırık sınırlardan boyasız sınıflardan yoksul varoş mahallerinden haykırıyoruz:

GENÇLİĞİMİZİ VE
GELECEĞİMİZİ
SATTIRMAYACAĞIZ!

PARALI EĞİTİME, ULUSAL PROGRAMA EĞİTİMDE FIRSAT EŞİTSİZLİĞİNE, YOKSULLUGA, TECRİTE KARŞI 1 MAYIS'TA ALANLARA...

"Binyıllardır bir cadı kazanını kaynatıp durur. Her masalın içinde ya da yaşamımızın her anında vardır O!.."

IMF programının iflasi türk halkına 19 Şubat kriziyle yansıdı. Cumhurbaşkanı ile Başbakan arasında yaşanan olaylarla kamuoyuna yansıyan krizin faturası da IMF Türkiye Masası Şefi Carlo Cottarelli'ye çıkarıldı. Coterelli programı başarılı bir biçimde uygulamadığı gerekçeyle görevinden alındı ve ardından ABD patentiyile Kemal Derviş göreve getirildi. İşinin başına geçer geçmez ülkesi için borç aramaya koyulan Derviş, etkileri artarak devam eden krizden kurtulmak için de yeni bir ekonomik paket hazırlığında olduğunu ilan etti.

Bütün bunlar bizlere her gün üst üste gelen zamlarla kendini gösterdi. Ekonomik krizin patladığı gün olan 19 Şubat'ta yükselişe geçen dolar karşısında Türk Lirası büyük değer kaybederken, % 40 ora-

nında yoksullaşma ve %30'luk enflasyon artışı yaşandı. Benzine yapılan zamlar artık takip edilemez hale geldi ve bunu da bir çok ilde ulaşım araçlarına gelen zamlar izledi.

Serbest kur politikası nedeniyle doların 1 milyon

Ekonomik krizin patladığı gün artan 19 Şubat'ta yükselişe geçen dolar karşısında Türk Lirası büyük değer kaybederken, %40 yoksullaştık.

300 bin lirayı dahi aşmasıyla ülkemizde yoksullar daha da yoksullaşırken, kimileri de bu kaos ortamında halkı yağmalamakla uğraştı.

Ve ilk tepkiler açığa çıktı. Bir esnafın meclis çıkışında Başbakan'ın önüne yazar-kasa fırlatmasıyla başlayan esnaf ve halk eylemleri tüm yurt geneline yayıldı. Eylemlerin esnafı etrafında odaklanmasından telaşlanan hükümet, buna da bir kulp bulmakta geçikmedi ve uyardı: "Pravokörlere dikkat!" Artarak devam eden zamlar ve tırma-

nan dolar fiyatları karşısında artık dayanma sınırını aşan halk 11 Nisan'da da Ankara Tandoğan'da sokağa çıktı. Polisin de ortamı terörize etmesiyle gerilen hava Ankara'nın savaş alanına dönmesine neden oldu ve burada bir ay süreyle mitingler ertelendi. 14 Nisan'da ise bir çok ilde yasaklanmasına rağmen sokaklara ve alanlara çıkıldı.

Gittikçe daha da yoksulaşıyoruz. Açıkladıkları yeni ekonomik paketleriyle de ağzımıza bir parmak bal çalıp bizi susturmaya çalışıyorlar. Bir kaç ay daha sabretmemizi, sonrasında herşeyin düzeleceğini söylüyorlar. Oysa sömürücülere teslimiyetten bir kaç ayda kurtulmanın mümkün olmadığını kendileri de en az bizim kadar iyi biliyor. Sömürü ve talan programlarının sekteye uğramaması için tüm baskı

aygıtlarını da devreye sokuyor. Pravokotörlük yaptıkları

Eğitim hakkımız elimizden alınıyor ve cehalete mahkum ediliyoruz. Haziran ayında yapılacak olan üniversite sınavlarından çoğumuz umudumuzu kesmiş durumdayız. Bu "adaletsizlik sınavı"nda daha başlamadan kaybediyoruz.

gerekçesiyle insanlar gözetimine alınıp hapisanelere tıkmak isteniyor. Yaptıkları hücrelerde bizler için geniş yerler ayırıyorlar. "Yoksulluğa ve sömürüye karşı sokağa çıkanın yeri hücredir" diyorlar. Ve hücre tipi cezaevlerine girmek için ölüm orucunda bulunan mahkumların ölümelerini son derece gamsız ve rezilce izliyorlar. Eğitime, sağlığa ve

sosyal güvenceye harcamaları gereken paraları gelecekte işlerine daha çok yarayacağını düşündükleri hücrelere ayırarak yatırım yapıyorlar.

Annemizin ve babamızın işsiz kalmasıyla açlığa mahkum ediliyoruz. Yepyeni bir işsizler ordusunun ön saflarında yürüyoruz yaşitlarımızla.

Eğitim hakkımız elimizden alınıyor ve cehalete mahkum ediliyoruz. Haziran ayında yapılacak olan üniversite sınavlarından çoğumuz umudumuzu kesmiş durumdayız. Bu "adaletsizlik sınavı"nda daha başlamadan kaybediyoruz.

Bugün tüm bu sorunların birbirinden bağımsız olmadığını görmek gerekir. Yoksulluğa karşı mücadele hücre tipi cezaevlerinin ve hücre tipi yaşamın karşısında durmayı zorunlu kılar. Aynı şekilde işsizliğe karşı mücadele de paralı eğitimi, eşitsizliği ve üniversite sınavlarındaki adaletsizliği ortadan kaldırmayı hedef olarak önüne koymalıdır.

Dış borçlarla emperyalistlere bağımlı hale getirilmeye çalışıldığımız böylesi bir dönemde halkın emperyalistlere borçlu olmadığını söylemek, emperyalizme teslim olmayacağımızı söylemekle eş değerdedir.

Geleceğimizi ve ülkemizi emperyalistlere yağmalatmamak için 1 Mayıs'ta hep birlikte alanlara!

haydi bir mayıs'a

"Kulağında karanfil taşıyan halkımın oğulları ve kızları Unutmayın kaldığımız yeri Yenilmedik daha!..."

Saldırıyorlar!... Saldırıyorlar!... Saldırıyorlar!...

Dağılmayalım... Dağılmayalım... Kortejlerimizi düzenleyelim. Koruma zinciri oluşturalım. Kol kola girelim arkadaşlar! YÜKLENIYORUZ!... Bi daha ... Bi daha...

Kaçamak gülüşlerin, baharın, çiçeklerin ekonomik krizlerle soldurulduğu, bu yorgun ve kederli toprakların peşkeş çekilmeye çalışıl-

dığı, pazarlandığı zamanlar...

İnsanlığın değerlerinin satılığa çıkarıldığı, geleceksizleştirildiği, kişiliksizleştirildiği zamanlar...

Düşüncelerin hapsedildiği, tecrit edildiği, katledildiği zamanlar...

Umutların kirlendiği, köreltilendiği zamanlar...

Yalanları gerçekmiş gibi gösterildiği zamanlar...

Her geçen gün alım gücümüzün düştüğü, aç kaldığımız, kitaplarımızı alamadığımız, sinemaya tiyatroya gidemediğimiz, tabana kuvvet zamanlar...

Paramız olmadığı için okula kaydolamadığımız, katkı payı veremediğimiz için karne alamadığımız zamanlar...

Hizaya geçirildiğimiz, itilip kakıldığımız, yalnızlaştırıldığımız, "dostum" demeyi özlediğimiz zamanlar...

Hiçbir zaman eşit olmaya çağımız bir yarışta yarıştırdığımız kapıştırıldığımız zamanlar.....

Gözetlendiğimiz, takip edildiğimiz, köleleştirilmeye çalışıldığımız zamanlar... DA YAŞIYORUZ.

...VE GENCİZ.

Zulmün, sefaletin, cehaletin egemen olduğu bir yaşam istemiyoruz.

GENCİZ. "Yurtseveriz"

Sömürüye talana sessiz kalamayız.

GENCİZ. "özgürlükçüyüz"

Diz çökerek yaşayamayız.

GENCİZ. "Gerçekçiyiz"

Yalanlara göz yumamayız.

GENCİZ. "Umutluyuz"

Geleceğimizi sattırmayız.

GENCİZ. "delikanlıyız"

Haksızlıklara boyun eğmeyiz.

GENCİZ. "Onurluyuz"

Yaşananları görmemezlikten gelemeyiz.

Genç Umutuz sömürücülerin, yalancıların değil ezilenlerin yanındayız.

Senide çağırıyoruz sömürüye, sefalete, cehalete karşı ezilenlerin bayramında

1 Mayıs'a, alanlara...

YOKSULLUĞA KARŞI 14 NİSAN'DA HEP BİRLİKTE HAYKIRDIK:

IMF DEFOL!**BU ÜLKE BU HALK SATILIK DEĞİL!**

1 9 Şubat'ta yaşanan ekonomik krizin ardından esnafların tepkileriyle başlayan eylemler, krizin etkilerinin daha da ağırlaştığı her geçen gün artarak devam ediyor. Bu kapsamda Emek Platformu tarafından 14 Nisan'da bir çok ilde mitingler düzenlendi.

İSTANBUL: İstanbul'da sabah saatlerinden itibaren bir araya gelen işçi, emekçi ve öğrenciler IMF aleyhinde attıkları sloganlarla alana girdiler. Bizler de "Öğrenciye cehalet, halka sefalet, IMF'ye teslimiyet Yok!" yazılı pankartımız ve dövizlerimizle mitingdeki yerimizi aldık. Geleceğimizi ve eğitim hakkımızı çalarak bizleri hasta ve cahil birer yetişkin yapmak isteyenlere karşı haykırdık: BARBARLARA TESLİM OLMAYACAĞIZ!

IMF'nin yoksulluk programının protesto edildiği mitingde, cezaevlerindeki tecrit uygulamalarını protesto etmek için ölüm orucunda bulunanların aileleri de vardı. Tutsaklardan ve onlara dışarıdan ölüm orucuna girerek destek veren yakınlarından 11'inin hayatını kaybetmesi, devletinse bu durum karşısında hala sessizliğini koruyor olması protesto edildi; tecrite son verilmesi ve ölümlerin durdurulması istendi.

Yaklaşık 50 bin kişinin katıldığı miting planlanandan daha erken bir saatte sona erdi.

ANKARA: 11 Nisan'da Tandoğan'da gerçekleşen olaylı eylem sonrasında Ankara Valiliği'nin 1 aylık miting yasağı nedeniyle Ankaralılar 14 Nisan'da alanlara çıkamadı. Ancak ne valilik

kararı ne de polis ve askerlin başkaları emekçilerin sokağa çıkmasını engelleyemedi.

Emek Platformu bileşenleri tarafından sabah saatlerinde Güven Park'ta bir basın açıklaması yapıldı. Yüksel Caddesi'nde de yaklaşık 600 Harb-iş'li toplanarak IMF ve hükümet aleyhinde sloganlar attı. KESK şubeler platformu tarafından yapılan eylem çağrısı üzerine ise yaklaşık 800 emekçi Kızılay'daki Ziya Gökalp Caddesi'nde bulunan Eğitim-Sen 1 Nolu Şube önünde toplandı. Emekçiler ekonomik programı ve miting yasağını protesto etti.

Ankara'da bir eylem de DİSK tarafından Genel-İş Çankaya Şubesi önünde gerçekleştirildi. Yaklaşık 150 kişinin katıldığı eylemde "İş-elek yoksa barış ta yok!" "Zam-zulüm-işkence işte IMF" gibi sloganlar atıldı.

Tüm yasaklamalara rağmen sokağa çıkan halk öfke-

sini dile getirirken polisler de Kızılay civarında "insan avına" çıktılar. Bir çok kişi şüpheli olduğu gerekçesiyle gözaltına alındı.

ADANA: Adana'daki miting için Mimar Sinan Açık Hava Tiyatrosu önünde toplanıldı. Eyleme yaklaşık 20 bin işçi, memur, işsiz ve ev hanımı katıldı. Odalarının izin vermemesine rağmen esnaflar da dükkanlarının kepenklerini kapatarak mitinge katıldı. Uğur Mumcu Meydanı'na doğru yürüyüşe geçen kitle, Derviş'in IMF güdümlü ekonomik programıyla daha da yoksullaştığımızı dile getirdiler ve "Kahrolsun IMF!" "IMF'ye değil halka bütçe." "Direne direne kazanacağız!" sloganlarını attılar.

İZMİR: İzmir'de sendikaların, partilerin ve öğrencilerin katıldığı mitingte yine IMF programına karşı tepkiler dile getirildi. Mitinge yaklaşık 40 bin kişi katıldı.

GİRESUN: Emek platformu, esnaf ve öğrencilerden oluşan 5 bin kişilik kitle coşku içinde yaklaşık 2 saat boyunca eylem yaptı.

TRABZON: Trabzon'da 10 bin kişinin katıldığı mitingte hükümete, IMF programından vazgeçmesi çağrısı yapıldı. Mitinge KESK kitle-sel olarak katıldı.

ZONGULDAK: Zonguldak'ta 5 bin kişilik bir kitlenin Acılık Caddesi'nden başlattığı yürüyüş İstasyon Caddesi'nde sona erdi. Maden işçi-

lerinin kitlesel olarak katıldığı mitingte "İşçi-memur elele" " Zafer direnen emekçinin olacak!" sloganları atıldı.

Karadeniz'deki daha bir çok ilde halk sokaklardaydı. Mitingler, Samsun'da 10 bin, Ordu'da 5 bin, Rize'de 2 bin, Amasya'da 3 bin, Kastamonu'da 2 bin, Artvin'de 1500, Ereğli'de de 2 bin kişinin katılımıyla gerçekleşti.

KOCAELİ: Kocaeli'deki miting köylülerin de desteği ile coşkuyla hale geldi. Enaf kepenk kapatarak katıldı mitinge. 100 traktörle gelerek eyleme katılan köylüler sorunlarından bahsettiler. Kocaeli'deki miting yaklaşık 20 bin kişinin katılımıyla gerçekleşti.

MERSİN: Mersin' de mitingin gerçekleşeceği alana işçiler iş yerlerinden yürüyüşe geçerek katıldı. Yaklaşık 30 bin kişinin katıldığı mitingte, polis eylem-

cilere müdahale etmek istedi. Kitle polisin bu tavrına "Baskılar bizi yıldıramaz!" sloganıyla karşılık verdi.

ESKİŞEHİR: Sendikaların, partilerin, meslek odalarının ve öğrencilerin katıldığı miting Odunpazarı Meydanı'nda düzenlendi. Yaklaşık 10 bin kişinin katıldığı eylem sonrası bir sivil polisin eyleme katılan öğrencilerden birine tekme atması sonucu kitle polisin üzerine yürüdü. Bunun üzerine devreye giren çevik kuvvet kitleye saldırdı. Bu sırada bir çok kişi gözaltına alındı.

Mitinglere Bursa'da 8 bin, İnegöl'de 7 bin, Mudanya'da 3 bin, Aydın'da 10 bin, Denizli'de 2 bin, Manisa'da 5 bin, Hatay, Ayvalık ve Sivas'ta 2500 ve Adapazarı'nda 5 bin kişi katıldı.

Eylemleri yasaklandığı Çorum'da 100 kişi göz altına alınırken, Antalya'da 600 kişilik bir grup sloganlar atarak yasağı protesto etti. Osmaniye'de de miting yasağı Eğitim-Sen Osmaniye Şubesi tarafından basın açıklamasıyla protesto edildi. Eğitim-Sen basın açıklaması sırasında ağızlarını siyah bantlarla kapattılar. Nazilli'de yasağa rağmen sokağa çıkılarak sloganlar atıldı. Edirne'de ise yaklaşık 1000 kişi İlhan Komen Parkı'na Yürüyerek miting yasağını protesto etti.

Ülkenin her yanında binlerce kadın-erkek, yaşlı-genç binlerce emekçi alanlardaydı

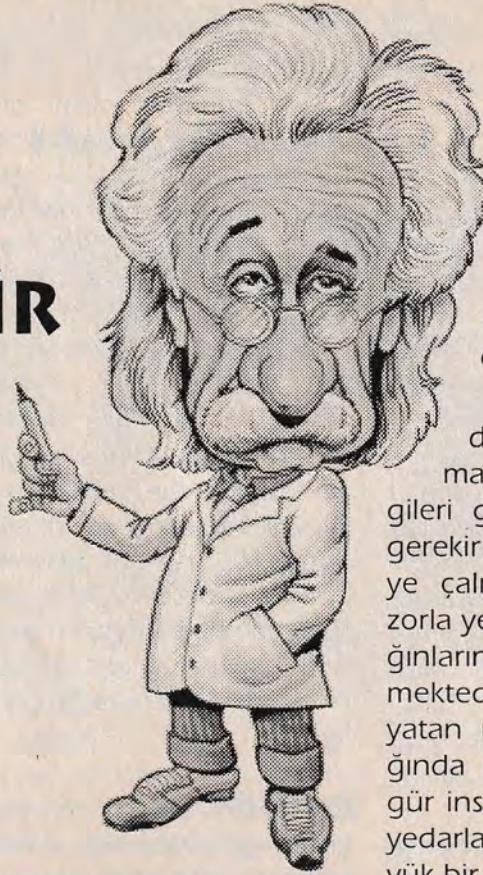
Bilim yaşamın aksayan yanlarını, eskiyen, geride kalan araçları yenileyip değiştirir.

BİLİMSEL BİLGİ ÜZERİNE BİR DENEME...

Bilgi insanın çevresinde gelişen olayları anlaması, anladıklarını değerlendirirken ortaya çıkardığı nesnel veriler ve bu veriler ışığında önündeki süreçte yapması gerekenleri ona öğreten araçtır. İnsanlık, çeşitli gözlemler ve deneyler sonucunda ortaya çıkardığı bu yanıtlarla yaşamı yorumlar ve değiştirebilir.

Bilgi ve bilim yaşamın aksayan yanlarını, eskiyen, geride kalan araçları yenileyip değiştirir ve bu doğrultu da insanlığın hizmetine yeniliklerini sunar. Bilgi ve bilim insanlığın hizmetine sunulduğu ölçüde aslolan amacına ulaşır. Bilimin bugünkü niteliğini çözümlayebilmek için yaşadığımız ekonomik durumu ve ülkeyi anlayabilmemiz gerekir.

Sermaye sürekli kar etmek amacıyla yeni pazarlar arar. Ülkemizde ve dünyanın bir çok ülkesinden bu

İnsanlık, çeşitli gözlemler ve deneyler sonucunda ortaya çıkardığı bu yanıtlarla yaşamı yorumlar ve değiştirebilir. Bilgi ve bilim yaşamın aksayan yanlarını, eskiyen, geride kalan araçları yenileyip değiştirir ve bu doğrultuda insanlığın hizmetine yeniliklerini sunar.

kar alanlarından biri de eğitim alanıdır. Eğitimden somut bir kar edebilmek için de bilgiyi insanlara ulaştırmada araç olarak kullanılan kurumlar özelleştirilir ve bilgi bir meta gibi satılmaya başlanır. Amaç bilgi kendi çıkarları doğrul-

tusunda kullanmak ve daha fazla kar etmektir. Bunun dışında kalanlarsa farklı alanlarda bir şekilde değerlendirilir.

Bugün okullarımızda bizlere bilimsellik maskesiyle sunulan bilgileri gözden geçirmemiz gerekir. Bizlere öğretilmeye çalışılanlar, beynimize zorla yerleştirilen formül yığınlarının ötesine gidememektedir. Bunun altında yatan nedenler araştırıldığında bilimle uğraşan, özgür insan profiline sermayedarlar için ne kadar büyük bir tehlike oluşturacağı görülür. Sermayenin kurmuş olduğu sömürü çarkını dağıtacak olanlar ancak düşünen ve sorgulayan insanlardır. Bu yüzden sömürücüler de kurdukları düzeni tehlikeye sokacak unsurları yok etmek için her yolu denerler.

Bilimin ve bilginin niteliğinin tamamen değiştiği günümüzde bu iki unsur insanlığın gelişimine araç olacak yerde egemenlerin sömürü aygıtlarından en önemlisi haline gelmiştir.

Okullarımızda dayatılan bilim dışı eğitimle bütün bunların temeli atılıyor. İnsanlığın gelişimi ancak bilimsel bir eğitimle mümkün olabilir.

AYRIMCILIĞA, ŞİDDETE, KATLIAMLARA KARŞI

ALANLARDAYDIK!

8 MART

8 Mart 1857 ABD'de 40 bin kadın dokuma işçisi eşit iş, eşit ücret talebiyle grev başlattılar. Çalıştıkları fabrikayı işgal eden kadınlar daha sonra polisin saldırısına uğradı. Fabrikayı polisin ateşe vermesi üzerine 100'den fazla kadın yaşamını yitirdi. 1910 yılında yapılan Uluslar arası kadınlar konferansında her yıl 8 Mart ölen grevci kadınlar anısına 'Dünya Emekçi Kadınlar Günü' olarak kutlanmaya başlandı.

Bu yılda binlerce kadın; şiddete, yoksulluğa, ayrımcılığa, tecride karşı alanlardaydı. Ankara, İstanbul, Çanakkale, Diyarbakır, Adana, İzmir'de çeşitli eylemler yapılırken, Kocaeli'de 39 kişi, Mersin'de 28 kişi gözaltına alındı. Batman, Van, Siirt'te valilikler mitinglere izin vermedi. Bütün baskılara rağmen kadınlar alanlardaydı.

12 MART- GAZİ

Görüntüleri ve adı hafızalardan hala silinmedi Gazi Olayları'nın... 12 Mart 1995'te Gazi Mahallesi'ndeki birkaç kiraathanenin kurşunlanmasıyla başlayan ve 22 kişinin ölümüne neden olan gazi olaylarının bu yıl 6. yıl dönümüydü.

Çeşitli illerdeki mahkemelerde yapılan bir çok duruşmanın ardından üç polis birer yıl sekizer ay ceza alırken, diğer sanıklar beraat etti. Ancak, ne Gazi'de yapılan bu katliam, ne de katliam sonrası sergilenen direniş unutulmuş değil.

Bu yıl 11 Mart'ta Gazi Mahallesi'nde yapılan anmaya mahalle dışından katılmak isteyen 400 kişi gözaltına alındı. Sabah saatlerinde cemevinde toplananlar ise burada başladıkları etkinliklerini ölenlerin mezarları başında yaptıkları anmadan sonra bitirdi.

Gözaltına alınanlar ise son yıllarda yapıldığı gibi otobüs ve minibüslerde saatlerce bekletildikten sonra serbest bırakıldı.

12 Mart Gazi Katliamı'nı unutmayacak, unutturmayacağız!

16 MART

İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesi önünde 16 Mart 1978'de 7 devrimci-demokrat öğrencinin katledilmesinin üzerinden 23 yıl geçti. Olaydan bu yana her yıl olduğu gibi bu yıl da Beyazıt'taki Eczacılık Fakültesi önü öğrencilerin katliamı lanetleyen seslerine tanık oldu. Anmada, 16 Mart'ta aramızdan ayrılanların ölümsüzlüğü ve faşizme olan öfke dile getirildi.

Katliamı gerçekleştirenlerin yüzü anmaya da yansıdı. Polisin müdahalesi sonucu bir çok öğrenci yaralandı. 13 kişi de gözaltına alındı.

İstanbul Genç umuT

YOLUMUZU ONLAR AYDINLATIYOR...

6 O'ların reformist-revizyonist soluna karşı, Türkiye halklarının kurtuluşunun yalnızca silahlı mücadeleyle kazanılacağını savundular. 12 Mart faşizmine karşı silahlı direniş kararı alındı...

Her yerde gözettiler, baskı, zulüm ve işkence devam ederken, onlar yüreklerindeki inanç, kavga ateşi ve halkına sorumluluk duygusuyla tek yolun mücadele olduğunu gösterdiler.

Maltepe Cezaevi Mahir' i ve Ulaş' ı tutamadı zindanlarında. Mahir, Cihan Alptekin, Ömer Ayna, Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının idamını önlemek için Ankara'ya eylem hazırlıklarını yapma-

ya, bir grup ise ön araştırma için Karadeniz'e gitti. Hedef NATO dinlenme tesisindeki İngiliz personeliydi. Ankara'da başlayan operasyonlarla devlet güçlerinin Ünye'ye geldiği öğrenildi ve hemen harekete geçildi. 27 Mart'ta rehinelerle birlikte Niksar'ın Kızıldere köyüne varıldı. Durumun ihbar edilmesi üzerine jandarma köyü ablukaya aldı. Teslin olun çağrılarına karşılık "biz buraya dönmeye değil, ölmeye geldik!" sözü bir mermi gibi patladı emperyalizmin uşaklarının beyninde.

On devrimci Mahir Çayan, Ömer Ayna, Cihan Alptekin, Saffet Alp, Sinan Kazım Özü-

Sevdaların geliyor aklıma
Delicesine bağıra bağıra
Yaşadığın sevdaların geliyor
Hiç birşeyi ertelemedin
Hayatın boyunca hep haykırdın
Ve hep haklıydın
Tarihin isyankar çocuğu
Bu halkınsa devrimci önderiydin
Hep en önde yürüdün
Senin gibilerin kaderiydi bu
Darağacına gidecektin
Ya bir evde yada gecenin
karanlığında
Tenha bir sokakta
kurşunlanacaktın
Dedim ya senin gibilerin kaderi bu
Ama bir gün herşey değiştiğinde
Görecekler ki akıttıkları kan
Bedelsiz kalmayacak
Halkın haklı mücadelesi
Birgün zafere ulaşacak
Ankara'dan bir **Genç umuT**
okuru

doğru, Sabahattin Kurt, Hüda-i Arıkan, Ertan Saruhan, Nihat Yılmaz, Ahmet Atasoy bedenlerini sundular namullara. Geride kurtuluşumuz için umut, gelecek için aydınlık bir yol bırakarak...

NEWROZ PİROZ BE!

A nadolu topraklarının yıllardır dillerde dolanan efsanesidir demirci Kawa ile zalim Dehak'ın öyküsü... Bir isyanın, başkaldırının ve direncin öyküsüdür bu. Zulmün karşısında boyun eğmemenin, onurun efsanesi... Her yıl 21 Mart'ta kutlanan Newroz'a bu yıl kutlama izni verildi. Adını Newruz diye değiştirenler, bahar şenlikleri deyip içini boşal-

tanlar kendi istedikleri gibi olmasını istiyorlardı her şeyin. İsteklerinin dışına çıkıldığında ise hep yaptıkları gibi saldırdılar. İstanbul Topkapı'daki eyleme polis müdahale etti. Ama Newroz ateşi yine de yakıldı. Diyarbakır'da ve daha bir çok ilde Newroz ateşlerinin üzerlerinden atlandı, türküler söylenip halaylar çekildi.

Ama yine de buruk yaşan-

dı bu yıl Newroz. Bugünü kutlamanın coşkusunu yaşayacakken cezaevlerinden ilk ölüm haberi geldi. Cengiz Soydaş başladığı ölüm orucunda sona gelmişti. Newroz sabahının ilk ışıklarıyla aramızdan ayrıldı Cengiz Soydaş. Belki de mutlu etmiştir O'nu böylesi bir günün ışıklarına gömülmek uğruna ölümü göze aldığı bu savaş kadar...

SİZ BU YAZIYI OKURKEN...

Bir önceki sayımızda F tipi cezaevlerinden ve ül kemizde hücrelere geçiş sürecinden bahsetmiştik. Asıl tecritin bedenlere değil benliğe, ruha ve kişiliklere yönelik bir saldırı olduğunun ve bu saldırının salt içerideki tutsaklara değil "dışarıdakiler"e de uygulanmaya çalışıldığının üzerinde durmuştuk. Hücrelere girmemek için içeride ve dışarıda verilen mücadeleleri anlatmış, ölüm oruçları ve açlık grevlerinin tehlikeli boyutlara gelmeye başladığına dikkat çekmiştik. Bu tehlikenin daha da arttığını ve artık sınıra geldiğini yazma ihtimalini aklımızdan geçirmek bile istemiyorduk aslında. Ama mümkün olmadı!...

Siz bu yazıyı okurken 20 Ekim 2000'de başlayan açlık grevleri ve ölüm orucu eylemlerinde en kritik zamanlar yaşanıyor. Zaman dediyseniz öyle uzun uzadıya değil, anlardan bahsediyoruz. Her an birilerini daha aramızdan ayırabileceği anlardan... Derginin bu sayfasını açmış bu cümlelerimizi okurken toplama kamplarına hapsedilmiş insanlar cinayetlerin en kötüsüne kurban gidiyorlar... Ağır ağır, eriyerek, susarak, unutarak ölüyorlar!...

Newroz sabahının ilk ışıklarıyla uyanırken, her an geleceğini bildiğimiz bir haberle irkildik; ölüm orucunun ilk şehidi Cengiz Soydaş olmuştu. Belki Cengiz'in ölümü diğerlerin ölümüne doğru çıktıkları yolculuğun sonu olur diye düşünüldü ve bir açıklama beklendi Adalet Bakanı'ndan. 19 Aralık ve Cengiz Soydaş'ın ölümü geri dönüş için yeterli bulunur diye düşünüldüyse de hiçbir

açıklanmada bulunulmadı. Cezaevlerinden bir ölünün dahi çıkması halinde istifa edeceğini söyleyen Hikmet Sami Türk, tüm umarsızlığıyla hala "görevinin" başında duruyor.

Soydaş'ın ardından 7 Nisan'da Adil Kaplan ve Bülent Çoban'ın ölüm haberleriyle sarsıldık. Aynı gün iki kişiyi birden yitirmek herkesi endişelendirdi. Onların dışında... 9 Nisan günü tutsak yakınlarından Gülsüman Ada Dönmez tutsaklara destek vermek amacıyla dışarıda başladığı ölüm orucunun sonuna geldi.

Ve ölüm haberleri arka arka ya geldi. 11 Nisan'da Fatma Ersoy, Nergis Gülmez, Tuncay Günel de şehit düştü. 12 Nisan'da Celal Alpay ve Abdullah Bozdağ da aramızdan ayrıldı. 13 Nisan sabahı Erol Evci, 14 Nisan'da Murat Çoban'ı kaybettik. Belki de en fazla etkilendiğimiz Canan Kulaksız'ın ölümü oldu. Üniversite öğrencisi, 19 yaşında bir tutsak yakınıydı Canan ve dışarıda sürdürüyordu hücrelerden çıkma mücadelesini... Sedat Gürsel Akmaç ise ölüm orucunun 179. gününde Buca Cezaevi'nde hayata gözlerini yumdu.

Yazıyı hazırladığımız şu günlerde Türk Tabipler Birliği'nin açıklamasına göre yaklaşık 90 kişi tıbben ölü durumdaydı. Ölüm orucundaki tutsaklara yapılan tıbbi müdahaleler onların ölümlerini geciktirirken, sakat kalmaları garantilenmiş oluyor. Tutsakların durumu kötüye gittiğinde ve bilinçlerini yitirdiklerinde yataklara zincirlenerek yapılan bu müdahaleler, hafızaları yerine geldi-

ğinde serumların sökülüp atılmasıyla karşılık buluyor.

Ve Adalet Bakanı suskunluğunu bozdu... "ÜZGÜNÜM"... Bu açıklamayla aylardır ağlayan gözler ilk kez güldü. Onlarca insanın katledilmesi ve kalanların da birer ikiye ölmesinin karşısında yapılabilecek en iyi açıklama buydu. Ve buna gülmekten başka bir şey gelmez insanın elinden. Bu manzaraya seyirci kalınması, bu konuda yetkili makamın içişleri Bakanlığı olduğunun söylenmesi karşısında sizin de yapacağınız en iyi açıklama bu olabilirdi. Bizi tekrar güldürdünüz, umuyoruz siz gülemeyin!

Bugün devletin açıklamış olduğu rakamlarla 400 tutsak ölüm orucunda. Bunların büyük kısmı ölüm sınırında ve her an toplu ölümlerle karşılaşmak mümkün. 1600 tutsak ve tutsak yakını da açlık grevlerini sürdürüyor.

İnsanların insanca yaşamaktan daha haklı bir talebi var mıdır? Benlikleri dört duvar arasında çıldırtmaya, sözcüklere deli gömleği giydirmeye neyin ve kimin hakkı olabilir? Düşünün bir, anılarınızı ve umutlarınızı duvarların ve sınırlı sayıdaki nesnelerin griliğine gömüldüğünü... İnsanlığınızın yitip gittiğini... Biz, hücrelerle kuşatılmış bir yaşamı insanlığa yakıştıramayan daha çok sayıda insanın aramızdan ayrıldığını görmek istemiyoruz.

Ve sizler! İnsanlık onurunu hiçe sayacak kadar onursuzlaşmış olanlar: siz bu yazıyı okuduğunuzda yüzlerce insan sizin neler karıştırdığınızı daha da iyi anlamış olacak.

SÖMÜRÜYE, SEFALETE, CEHALETE KARŞI MÜCADELEYE

Bugün yaşanan ekonomik krizin alt yapısı 1970'li yıllarda kapitalist sistemin genel bunalımından çıkış politikalarında aranmalıdır.

Ekonomik kriz her geçen gün artan şiddetiyle yaşamımızda vücut bulmaya başladı. Neo-liberal politikaların 20 yıllık ürünü olan bugünkü kriz, uluslararası yeni iş bölümünün doğrultusunda Türkiye ekonomisinin geleneksel yapısını değiştirmenin krizidir.

Bugün uygulanmaya çalışılan (neo-liberal) ekonomi politikalarının ve yaşanan krizlerin alt yapısı 1970'li yıllarda kapitalist sistemin genel bunalımından çıkış politikalarında aranmalıdır. Kapitalizmin en belirgin özelliklerinden biri, krize çözüm olarak uygulanan her ekonomik politik çerçevenin bir sonraki dönemin krizinin nedeni olarak ortaya çıkmasıdır. 1929 bunalımından çıkış için

uygulanan Keynesci politikalar 1970 krizinin ana nedenidir. 1970 krizinden çıkış için uygulan

neo-liberal politikalar ise bugün yaşanan krizlerin ana nedenidir.

1970'li yılların krizine çözüm olarak uygulanan neo-liberal politikaların esasları o zamana kadar sermayeleştirilmiş alanların da sermayeleştirilmesinden oluşuyordu. Özelleştirme uygulamaları ile tekelleri sermaye ye daha avantajlı ortamlar yaratılmaya çalışılırken sosyal devlet döneminin en önemli ekonomik-politik unsurlarından biri olan sermaye kesiminin vergilendirmesi unsuru terk edilerek yeni vergi düzenlemeleri yapıyordu. Bu durum bir taraftan sosyal devletin tasfiyesi olarak şekillenirken, diğer taraftan devletin borçlanarak bütçeyi karşılaması esasları uygulanmaya başlandı.

Emperyalist ülkelerdeki sermaye fazlasının yeniden değerlendirileceği alanlar olarak mali sermaye ihracının önem kazanmaya başlaması yeni sömürgeleştirme politikalarının asli unsurlarından biri haline gelmeye başladı. Yeni sömürge ülkelerinin para piyasalarının serbestleşmesi ve bütünüyle emperyalist müdahaleye açık hale getirilmesi süreci başladı. Ülkemizde bu müdahalenin sonucu olarak 24 Ocak kararları ve hemen ardından 12 Eylül darbesi sonrasında Özal hü-

kümetinin uygulamaları bu yolda atılmış adımlardandı.

Yerli sermayenin zayıflığı ve vergi gelirlerinin düşüklüğü bağımlı ekonomileri aşırı miktarda borçlanmayı zorunlu hale getiriyordu. Yüksek faizle cazip hale getirilen borçlanma siyaseti bağımlı ülke ekonomisini tam bir sömürü cenneti haline getiriyordu. Tamamıyla korumasız hale gelen ekonomiler emperyalistlerin sermayesinin atı koşturduğu pazarlar haline geliyordu. Kurulan bağımlılık ilişkileri ekonomilerde çok büyük tahribatlara yol açıyor. Ekonominin üretime dayanmaması sermaye hareketlerinde, ülke ekonomisinin ciddi dalgalanmasına neden oluyordu. Bu krizleri aşmak için uygulanan ekonomi politikaları ise bizdeki IMF programı gibi sık sık krizleri doğuruyordu.

Türkiye 1998'de milli gelirin % 49'u kadar bir dış borçlanma içindeyken, bu oran 2000'de %55'e çıktığı için IMF tarafından "acil müdahale gereken ülkeler" kategorisine dahil edildi. IMF programının asıl amacı Türkiye'yi yeniden düzenli dış borç ödeyebilir bir ülke haline getirmektir. Yani bu güne kadar verdiklerini garanti altına almak niyetindeydiler. Bunun için yapılması gerekenlerin

başında özelleştirmelerin daha bir cesaretle yapılması ve emekçilerin ve üreticilerin yoksullaştırılması geliyordu.

Bu günlerde kamuoyunda tartışılan ulusal program yurkarda bahsettiğimiz emperyalist bağımlılık ilişkilerinin "Dervişleşmiş" hali. 19 Şubat'ta IMF programının çökmesiyle beraber yaşanan krizin doktorluğuna ulusal bir misyonla soyunan Kemal Derviş'in de IMF programının sadece yeni imajı olduğu açık olarak gözüküyor. Dış destek şeklinde telaffuz edilen emperyalist sömürgecilikle daha derin ilişkiler kurmaktan başka bir şey değil. Başka şansları olmadığını bildikleri için daha işe başlar başlamaz dış destek aramaya koyuldular. Şimdi de dış destek bekleniyor. Bu arada Türkiye'nin programı uygulamakta göstereceği hız ve kararlılığın önemi vurgulanıyor. Tabi bu hız ve kararlılığın daha hızlı sömürü ve talan olduğu görünüyor.

19 Şubat'ta iflas eden IMF programının sonucu % 40 yoksullaşma, %30'a varan zamlar, devalüasyon, işsizlik... Açıklanan programda, yoksullaşmanın artacağına habercisi ve Cumhuriyet tarihinde ilk olan esnaf eylemleri toplumsal patlamaların ilk örneklerini sunuyor.

Tüm halkı sefalet mahkum edecek olan bu yeniden yapılandırma programı çerçevesinde egemenler 19 Aralık'ta başladıkları muhalefete yönelik operasyonlara yenilerini ekleyecekler. Yoksullaşmayla beraber genişleyen muhalefet alanına karşı yeni

19 Şubatta IMF programının çökmesiyle beraber yaşanan krizin doktorluğuna ulusal bir misyonla soyunan Kemal Derviş'in de IMF programının sadece yeni imajı olduğu açık olarak gözüküyor.

rejimsel bir yapılanmanın adımlarını atmaya başladılar. Yeniden yapılandırma programı çerçevesinde egemenler bu programı muhalefet karşısında güvence altına almak için inşa ettikleri; tecrit sistemi, kitle muhalefetini kuşatma altına alan fiili sıkı yönetim uygulamaları, denetim ve kontrol mekanizmaları herkesi "muhalif" "terörist" düşman olarak karşısına alacaktır. Sokaklara yansıyan şiddet gösterileri, çeteleşen, dolandırıcılık üzerine kurulu bir yaşam yani parmaklıkların, duvarların, polis copunun, kameraların yaşamın aktivisti olacağı "açların" önüne konulacağı bir süreç...

Eğitimde sömürü derinleşiyor. Eğitim kimin için ?

Bazıları çöpten beslenirken, bazılarının trilyonları götürdüğü, iç borca, savaşa bütçenin % 70'i harcanırken, eğitime ve sağlığa %5'inin ayrıldığı, enflasyonun her geçen gün arttığı, asgari ücretin "bazılarının" bir gecelik harcamasını dahi karşılamadığı, her krizde on binlerce emekçinin kapı önüne konulduğu,

kar hırsı ve sömürünün egemen olduğu bir sistemin eğitim sistemi de bu eksende planlanır. Eğitim sistemleri ezbercidir.

Düşünmek, tıpkı koşmak gibi enerji harcamayı gerektirir. İnsanlar doğal olarak enerji harcamaktan kaçır. Ezber ise düşünmeyi gereksiz kıldığı için bu doğal eğilime uygundur. Kişi ezberledikçe onun rahatına alışır, düşünmez. Çoğu insanın düşündüğünü sandığı şey ise ezberledikleri arasındaki gezintidir. Yaratıcılık sorgulamayı, ezber boyun eğmeyi esas alır. Ezberci, kolay yönetilebilen insandır.

Eğitim sistemlerinin dili karmaşıktır.

Düşünme eylemini zorlaştırır, yoksullaştırır. Katı, kapalı, karmaşık dil yapısıyla öğrencinin gerçek yaşamında yol gösterici olamaz. Çoğu buluş düşünce sistemi dışlanarak anlatılır, hikayeleştirilir. Ağacın altında otururken kafasına elma düşmüş...vb.

Eğitim sistemleri otoriter ve dogmatiktir.

Bir bilginin

kanıtı bütünüyle sözelleşmiş ve sembolikleşmiştir. Tüm dengeli yöntem kurallarına göre yeniden düzen-

lenmiş ve cilalanmıştır. Bilgiyi kanıtlamaktaki amaçlardan biri, mantık, psikoloji ve sezîş yoluyla öğrencileri bazı ifadelerin doğruluğuna inandırmak ve ikna etmektir. Burada sık sık anlama kriziyle karşılaşılır. Oysa, sunulan konu yüzlerce parlak beynin düşünme ürünüdür. Bırakalım öğrenciyi, usta beyinlerin bile bunları bir çırpıda anlaması mümkün değildir. Sonuçta öğrenci düşünme, öğrenme ve anlama yeteneklerine güvenini yitirir.

Egemenlerin istediği düşünmeyen, sorgulamayan, kolayca sömürülebilecek "bençil" insan tipidir. Bunun içine eğitim sistemlerini kendilerini üretebilecekleri bir alan olarak planlarlar. Yani eğitim sürecinin zevk alınan ve üretilen bir nitelikten çıkıp bir kabus haline gelmesi, nesnel bir zorunluluk değil, egemenlerin tercihlerinin bir sonucudur.

Ulusal program ve eğitim

Gittikçe yoksullaştığımız bu coğrafyada sermayenin yöneldiği içerisinde büyük karlar tespit edilen eğitim sistemi sermayenin ihtiyaçları doğrultusunda yeniden yapılandırılıyor. Adaletsizliğin, eşitsizliğin yoksullaşmayla birlikte gittikçe artacağı gerçeği apaçık ortada.

Ulusal programda eğitim sisteminde değişiklikler öngörülürken, iki yeni eğitim programı ve sözleşmeli öğretmenliğin yaygınlaştırılması hedefi öne çıkıyor. Programda orta vadedeki hedeflerde ise ilköğretim süresinin 12 yıl çıkarılması ve sözleşmeli öğretmenlik uygulamasının

yaygınlaştırılması yer alıyor. Sözleşmeli öğretmenlik uygulamasında "öğretmenlerin aldıkları hizmet içi eğitimlerin özlük hakkına yansıtılması ve ihtiyaç duyulan alanlarda sözleşmeli öğretmen istihdam edilmesi için AB ülkelerinin mevzuatı ve uygulamaları gözden geçirilecek ve gerekli hukuki, kurumsal düzenlemeler yapılacaktır." şeklinde açıklanıyor. Bu şekilde eğitimcilerin özlük haklarının iyileştirilmesi bahane edilerek iş güvenliği ve örgütlenme özgürlükleri yok edilmek isteniyor.

Programın uzun vadeli hedefleri arasında yapısal değişiklikler öngörülüyor.

Sokrates programında, eğitim her düzeyinde fırsat eşitliğinin desteklenmesi ve eğitimsel kaynaklara erişimin sağlanmasının amaçlandığı ileri sürülürken, eğitim kurumlarında yaygın görüş bir olan "paran kadar eğitim" düşün-

cesinin ne düzeyde engellenebileceği konusunda bir çözüm getirilmiyor. Eğitim uygulamalarının ve materyallerinin geliştirilmesinde yenilikçi ve teknolojik yaklaşımların kullanılması da amaçları arasında bulunan Sokrates programında, köydeki okulsuz çocuklar ve öğretmensiz okullar göz önüne alınmıyor.

Leonardo Da Vinci programında da mesleki ve teknik eğitimin artırılmasının amaçlandığı savunuluyor. Hedefleri arasında "yeni, iş imkanları, rekabet ve girişimcilik dikkate alınarak, mesleki eğitimin, toplumların yenileşme sürecine katkısının artırılması bulunan Leonardo Da Vinci Programı, üniversite olanakları yeni sınav sistemiyle zaten kısıtlanmış olan meslek lisesi ve teknik lise öğrencilerinin sermayeye ucuz iş gücü olmasına hizmet etmeyi hedefliyor. Yani her şey daha fazla kar için.

Geleceğimizi karartanlarla mücadeleyle...

Geleceğimiz büyük bir aç gözlülükle sermayeye peşkeş çekiliyor. Halkı yoksulluğa mahkum ederken katkı paylarıyla kısmen başlanmış olan haraç uygulamaları emekçi çocuklarına cehaleti dayatıyor. Toplumun sefalet ve cehalete mahkum edilmesi, bu ülkenin gençlerine onursuzluğun dayatılmasıdır. Bu ülkenin gençleri onursuzluğu kabullenmeyecek.

Onurlu bir yaşamın bayrağını tüm yaşam alanlarında, meydanlarda dalgalandıracaktır.

**Sömürgeciler defolun,
Bu memleket bizim.**

**Tanrıları
yeşil
dolar
olan, iktisat
tarikati
şehleri hergün
yeni yalanlarla
karşımıza
çıktıyorlar.**

"...YÜREĞİNİ YÜREĞİMİZİN YANINA KAT"

Geçtiğimiz sayımızda hazırlık aşamasında olduğunu belirttiğimiz kardeş mahpus (tutsak) kampanyası pratiğe geçirildi. İHD bu kampanyaya da ir 3-4 yıldır lüks otel, küçük koğuş ve oda tanımlamaları gibi kandırmacalar la planlanan hücre tipi cezaevlerinde hücrelere karşı tavrımızı gerek panellerle, gerek toplantılarla dile getirdik. Devletin sindirme politikalarına karşı tavrımız

değişmeyecek, insanlık onuru için taraf olmaya devam edeceğiz. Şimdi de kardeş mahpus kampanyasını örgütlemeye başladık açıklamasını yaptı.

Kampanyanın asıl hedefi tecrit ve baskı altındaki mahpuslara yalnız olmadıkları hissettirmek. Fiziksel ve psikolojik işkencelerde, tek kişilik hücresinde bir başına kaldığı zamanlarda ona destek verebilecek ka-

dar kardeş olmak... Adından da anlaşılacağı gibi maddi ve manevi tüm ihtiyaçlarını elinden geldiğince sahiplenecek kadar kardeşce yanlarında olmak.

Kampanya yalnızca ülkemizde değil şu an yurtdışında Almanya, İsveç, İtalya, Fransa ve Danimarkada da yürütülüyor. Maddi durumu iyi olan arkadaşlar para ve giysi gibi ihtiyaçları temin edebilirler. Bu arada ilk yapmanız gerekenin onlarla yazışmak olduğunu unutmayın.

Haydi; dersimiz yine dayanışma!..

Onlar ümidin düşmanıdır, sevginin, akarsuyun,

meyve çağında ağacın, serpilip gelişen hayatın düşmanı.

Çünkü ölüm vurdu

damgasını alınlarına:

-çürüyen diş, dökülen et, bir daha geri dönmek üzere yıkılıp gidecekler,

Ve elbette ki,

sevgilim, elbet,

dolaşacaktır

elini kolunu

sallaya sallaya,

dolaşacaktır

en şanlı elbisesiyle:

işçi tulumuyla

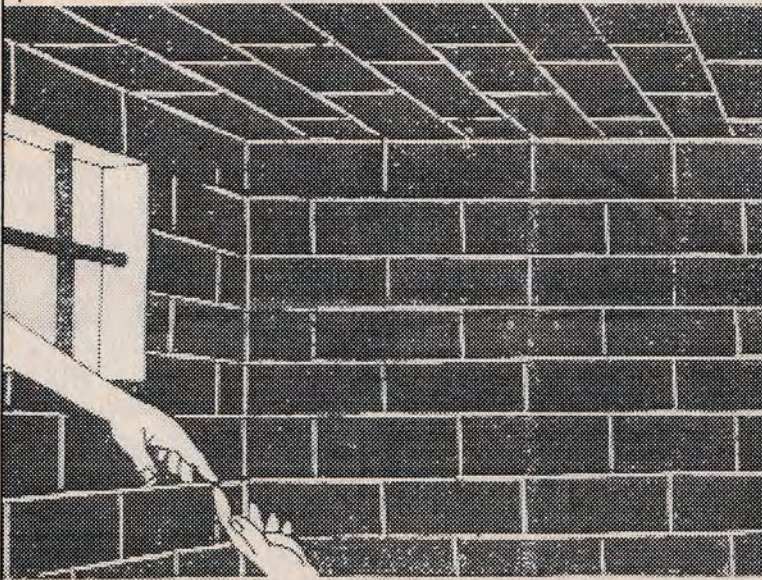
bu güzel memlekette

hürriyet...

KARDEŞ MAHPUS KAMPANYASI

Sen de Elini Tut

Sen de Yüreğini Kat

*Duvarların Ardına Elimizi Uzatalım
Dışarıda Ellerimizi Kenetleyelim*

1 Mayıs'ta alanlardayız...

Merhaba dostlar,

Umutun inanca, inancın isyana dönüştüğü Kurtuluş Lisesi'nden yürekler dolusu selamlar. Ülkemizde yaşanan gelişmeler okulumuzda da karşılığını buluyor. 21 Mart günü ölüm orucunda bulunan Cengiz Soydaş'ın aramızdan ayrılması nedeniyle okulumuzda bir anma yapıldı ve konuyla ilgili bildiri dağıtıldı. Ayrıca Kurtuluş Lisesin de Genç Umut olarak bir film gösterimi düzenledik. Filmin adı 1981 yılında İrlanda'daki ölüm orucu eylemini anlatan "O da Bir Ana" idi.

Geçtiğimiz günlerde okulumuzda yapılan bir arama da 15 adet patlamaya hazır Liseli Genç Umut dergisi bulundu. Okul yönetimince zararsız hale getirilen dergiler kimsenin eline geçmesi için hemen imha edildi. Bu yasadışı ve zararlı dergileri okula sokan "teröristleri" bulmak için geniş çaplı bir operasyon yapan okul idaresi bir çok arkadaşımızın da ifadesine başvurdu.

Ekonomik kriz nedeniyle Emek Platformu tarafından 14 Nisan'da düzenlenen mitingte bizlerde katıldık. Büyük coşku içinde geçen mitingde taleplerimizi haykırdık.

1 Mayıs'ta tüm coşkumuzla yine alanlarda olacağız.

İstanbul Kurtuluş Lisesi

Genç umuT

YOKSULLUĞA VE CEHALETE HAYIR!

Yüreklerinden hiçbir zaman umutlarını, özgürlük isteklerini ve İsyanını yitirmemiş olan herkese Merhaba!..

İnsanlarımız artık çok acılar çekmekte. Halkımız yetirince sustu ve artık isyan zamanı. Halen daha devam eden ölüm oruçları ve ölen onlarca insanımız. Bunun üstüne bir de IMF politikalarının iflasıyla ekonomik krize giren ve yoksullaşan halk!..

Ekonomik kriz en çok devletin bütün yükünü sırtında taşıyan, insanlarımızı etkilemektedir. Buna ilk isyan edeneler esnaflar oldu. Kimisi çılgınlıklarıyla boş meydanları doldurdu kimisi ise isyanını başbakanın ayaklarının dibinde yazarkasasını kırarak belli etti. Her zamanki gibi, onlara destek veren, onların her zaman arkasında olan yine bizdik. Her zaman bizler olacağız.

Birçok insan bu ekonomik krizi kafasına bile takmamak-

tadır. Uzaktan yakından ilgilenmeyenler bile var. İşte bu insanlar neyle karşı karşıya olduklarının farkında değiller. Ama mutlaka onlarda isyan edecek ve isyan diye çılgınlıklarını duyduğumuzda yine bizler olacağız yanlarında.

İnsanlarımız böyle bir düşünce giderken bizlerin yani öğrencilerin yapması gereken şeyler olmalı. Ama çoğu bunları yerine getirmiyor, ailesine yardım etmiyor.

Ülkemizde yaşanan ekonomik krizden biz öğrencilerde etkileniyoruz. Krizden sonra otobüslere zam gelmesi, harçlığımızın önemli bir kısmını yola vermemize neden oluyor. Ayrıca okul idaresi tasarruf amacıyla bazen suları kesiyor, üstüne üstlük kantindeki yiyeceklerde zam yapılıyor. Artık bunlara bir son vermeliyiz.

**İstanbul Özdemir
Sabancı Lisesi'nden bir
Genç umuT okuru**

kredi kartı geçiyor mu hocam!

Demokratik lise mücadelesini sahiplen tüm dostlara merhaba!

Paralı eğitim saldırılarının derinleşerek devam ettiği okulumuzda son olarak "sigorta" paraları toplanmaya başladı. Okulumuzun meslek lisesi olmasından dolayı eğitim öğretim döneminin bir kısmını staj adı altında çalıştırılarak geçiriyoruz. İşte bu çalıştığımız iş yerlerinde, işverenin bize yapmak zorunda olduğu sigortanın parası bizden isteniyor. Bağış adı altında her öğrenciden 15'er milyon para toplanıyor. Arkadaşlarımızla bu konu hakkında konuştuk ve bu şekilde para toplamalarının yasal olmadığını, ayrıca işverenlerin bizleri zaten sigortalamak zorunda olduğunu anlattık. Arkadaşlarımız için iç yüzünü kavramaya başladığında idare de durumunu farketmekte gecikmedi. Tüm sınıflar dolaşıldı, arkadaşlarımızla yaptığımız bu sohbetler nedeniyle bizlere tehditler savruldu. Ancak bu tehditler bizleri fazla etkilemedi.

Bunun üzerine yeni bir yol bulmakta zorlanmayan idare bu kez de maddi durumunu iyi olmayan öğrencilerin %50 indirimden yararlanabileceğini söylediler. (Bizlere bu kolaylığı yapan sayın idaremize teşekkür ediyoruz. Acaba kredi kartı uygulamasına ne za-

man geçecekler?)

Katkı paylarını ödemeyen öğrenciler üzerinde de baskılarını sürdürüyorlar. Parayı getirmeyenler okula alınmıyor, eve gönderilip parayı getirmeden gelmemesi söyleniyor.

Para peşinde koşulduğu kadar eğitimimizle ilgilenmiş olsalardı haftada dokuz saat dersimiz boş geçmezdi. Bu boş derslerimizde zamanımızı iyi değerlendirmek için okulumuzun kütüphanesini kullanıyorduk. Ancak geçtiğimiz günlerde bu da yasaklandı. Öğrencinin önüne iki seçenek koyuyorlar, ya sı-

nıfta oturup zaman öldüreceksin, ya da dışarıya kaçıp serserilik yapacaksın. Kitap okumamızdan, bir arada oturmamızdan, alıştıkları öğrenci taşkınlıklarından bir parça dahi sıyrılıp dışarıyla ilgilenmemizden korkuyorlar. Hücrelerin yalnızca dört duvarla sınırlı kalmadığının kanıtlarından biridir bu da. Ama unutulmamalıdır ki biz içeride ve dışarda hücrelerin, paralı eğitimin ve baskıların karşısındayız. Hep birlikte...

Istanbul Etiler Ticaret Lisesi'nden bir **Genç umuT** okuru

KRİZİN FATURASI SERMAYEYE

Cumhuriyet lisesinden tüm dostlara merhaba!

Halkın gün geçtikçe yok-sullastığı ve sistemin saldırılarının gitgide arttığı bu süreçten biz liselilerde payımızı aldık. Okulumuzun artık vazgeçilmez görüntüsü haline geldi Okul kapılarında onların kontrolünden geçiyoruz ilkin. Daha sonra müdür yardımcılarımızın denetiminden geçip adeta onaylandıktan sonra

sınıflarımıza ancak kavuşuyoruz. Kantinlerde polislerin gözleri üzerlerimizde olarak yemeklerimizi yiyoruz. Okulun kantinini ve bahçesini polis denetliyor, sınıfları ise kat muavini ve nöbetçi hocalarımız. Ayrıca sözde eğitime

katkı payı adı altında toplanan paralarıda bizlerden almayınca okulumuz iyiden iyiye denetime girdi! Hasta olupta rapor almak yasak, geç kalmak yasak, izin kağıdı alamazsın, devamsızlığını öğrenemezsin ve buna benzer şeyler.

Sabah akşam yanımızdan ayrılmayan polisler, her dakika ajan gibi dolaşan, bizleri cezalandırmak için kol gezen idare sizlere sesleniyoruz. Baskılarınızla mücadelemize zarar vermiyor aksine bizleri daha da biliyorsunuz.

Baskılar bizleri yıldırılmaz. Ankara Cumhuriyet Lisesi **Genç umuT**

UYANIŞ

Çankaya lisesinden sesi-mizi duyura bildiğimiz tüm insanlara MERHABA

Okulumuz bu dönemde de çeşitli vukaatların merkezi konumundaydı. Artık sistemin odağı olan okul yönetimi öğrencilere uyguladığı bireysel baskılardan sıkılmış olacak ki okul dışından insanları baskı aracı olarak kullanmaya başlayıp bizlere yöneltmiştir.

Geçen günlerde bir arkadaşımızın ders esnasında okul dışından gelen ve öğrenci olmayan insanlar tarafından tehdit edilmesi ve ağır küfürlerle maruz kalması hepimizin tepkisini çekti. Ayrıca okulumuzda yeni sınıfların açılması ve boyanması gibi bahaneler sunarak toplanılan haçların aslında ne kadar çıkarıcı bir amaçla toplandığı hepimizde bir tokat etkisi yarattı.

Yeni açılan sınıfların ve okul boyama işlemleri için lazım olan malzemelerin iki öğrenci arkadaşımızın babasından tahsil edilmiş olduğunu öğrendik.

Bunların yanı sıra solcu kesimde de bazı kıpırdanmalar bizler de güzel bir güven duygusu uyandırdı. Bu hareketlenmeler sürece ve meyvelerini verecektir.

Ankara Çankaya Lisesi
Genç umuT

OKULLAR BİZİMDİR
SATTIRMAYACAĞIZ

Kalbi Demokratik Lise Mücadelesi için atan tüm dostlara MERHABA;

Bizler Dikmen Lisesi'nden sesleniyoruz. Gönül isterdi ki sizlere lisemizin güzelliklerini anlatalım. Fakat faşist idare baskısı bütün güzellikleri yok ediyor. Eşit, özgür bir ortam sağlanamazsa başarılı, dolayısıyla güzel bir çalışma elde edilemez. Bizim okulumuzda ki çalışmalar anti-demokratik bir ortamda yapılıyor. Sizlere biraz okulumuzun süper lisesinden bahsetmek istiyoruz. Süper Liseler temiz bir sınıf ortamında okulumuzun başarı kazanmış öğretmenleri tarafından okutulurken, düz liseler ise okula canı istediğinde gelen, ders yapmak yerine sohbet etmeyi seçen öğretmenler tarafından okutuluyor. Bu çok acı bir durum. Bizlerin eşit olduğu bir or-

tamda; aramıza şeffaf ama kalın bir duvar örüyorlar ve her geçen gün bu duvarlara bir tuğla daha ekleniyor. Bizler sessiz kaldığımız sürece bu duvar daha da yükselecek. Bir gün düz liseler saf dışı bırakılacak. Kısacası belki bizim değil ama bizden sonrakilerin okuma hakkı ellerinden alınacak. Okullarımızın günden güne satıldığı, eğitimimizin elimizden çalındığı bu ülkede hırsız son bir oyun daha oynadı. Düz ve süper liseden sonra yeni bir okul daha açtı. (Mülo) Müfredatlı lise okulları. Bu uygulama bizim okulumuzda kendini hissettirmeye başladı. Tabi ki bizler bu uygulama karşısında bütün gücümüzle bir kez daha haykıracağız.

Eğitimde adaletsizliğe hayır
Ankara Dikmen Lisesi
Genç umuT

yeni bir merhaba daha

Abidin Paşa Lisesinden umuda merhaba !

Bu bizim umutla tanıştık-tan sonra size yazdığımız ilk yazı. Bu yazıda okulda ki hocaların ve faşist-işbirlikçi öğrencilerin bizi yıldırma için başvurdukları metotları anlatacağız. Okulumuzda yeni olan bir öğrenci sırf oturduğu semtten dolayı bazı öğretmenlerin tehdidine maruz kaldı. Daha bunun haricinde faşist idareciler GENÇ

UMUT okuru birkaç öğrenciyi takip ettirdi ve buna benzer tehditler okul içinde ve dışında devam etmektedir. Fakat onlar şunu bilmiyorlar ki bizler umudumuzu, yüreğimizi ve sevdamızı paylaşarak bugünden daha güzel yarınları örgütlüyoruz.

Yaşasın demokratik lise mücadelemiz.

Ankara Abidin Paşa Lisesi
Genç umuT

DÜŞÜNEN GÖRÜR

Geleceğini,emeğini,yaşama hakkını her türlü zorluğa karşı koruyarak direnen yoldaşlara MERHABA.

Düşüncelerimizin,hedeflerimizin yok sayıldığı; düşünen ve yargılayan insan olmamızı istemeyip namlularını dayayıp "sussan iyi olacak" diyen güçsüz, benliklerini kaybetmiş bir yığın insan müsfettesinin içinde boğuşmaya devam ediyoruz. IMF'nin yaşamımıza her yeni gün getirdiği özelleştirmeler,vergiler,kemer sıkımlar anne ve babalarımızın boyunlarına bağlanan yeni bir urgan oldu. Bunların hepsini acı gözlerle incelerken yüreğimizi bir edip omuz omuza verdik mücadelede.Sürecin getirdiği kişiliksizleştirme politikaları her geçen gün bir çığ gibi büyüyor.Okulumuzun idaresi de sistemin bir parçası olarak tek tip nesiller yaratmak için kıyafet kontrolü adı altında baskılarını üzerimizde uyguluyorlar. Daha önce disiplinin okul kapılarının kapatmakla yakalanabileceğini savunan idare disiplini kapılarda yakalayamayıp kazaklarda yakalayacağını düşünmeye başladı .Bizi lacivert kazaklara bürüyüp yanlışlaştıran idare kendi ahlaksızlıklarını unutabilir ama biz hala

MİMAR KEMAL LİSESİ BİZİMLE ÖZGÜRLEŞECEK

Mimar kemal lisesinden tüm dostlara merhaba !..

Son günlerde artan baskılardan biz liselilerde payımızı alıyoruz . Eğitime katkı payı adı altında toplanan paralardan tutun da bahçeye çıkma yasağının dahi olduğu okulumuzda verilen eğitim ölüm marşları ve ezan sesleriyle her za-

emekçi ailelerin milyonlarını yediğini unutmadık.

IMF'ciler liselerdeki sömürüyü pervasızca büyütüyor. Okullarımız artık satılıyor! Düzenli müfredat, düzgün sınıflar, kapsamlı laboratuvarlar masalıyla MÜLO uygulamasını karşımıza çıkardılar. MÜLO ile okuma hakkı yalnız iyi eğitim görmüş (çünkü bu okullara sınavla öğrenci alınacak) paralı (çünkü yüksek miktarda har(a)ç uygulaması olacak) zengin ailelerin çocukları gidebilecek.Yani bizler ucuz iş gücü olarak meslek liselerinin kucagina atılacağız. Son dönemde gördüğümüz tüm lise inşaatları meslek lisesi olması, bunun en büyük göstergesi.Her meslek ve teknik lisenin sanayi kuruluşlarıyla anlaşmaya girmesi sömürünün liselerdeki en açık örneği.

Artık herşey ortada. Ne bilimsel eğitim ne de gelecek safsataları uyutmuyor bizi.Bunun için okulumuzda bir KRAL ÇIPLAK kampanyası başlattık. Bununla birlikte idarenin biz yaramaz çocuklar üzerinde ki baskısında her geçen gün büyüyor. ONLARDA YALANCI, ONLARDA ÇIPLAK.

Ankara Mobil Lisesi
Genç umuT

manki sağlıksızlığı ile devam ediyor. Bizlerde yeni başlattığımız D.L.M. daha sağlıklı bir ortamda öğrenimimize devam edebilmemiz ve onurlu gençler olarak kalabilmemiz için okullarımız da umudu örgütlemeliyiz.

Ankara Mimar Kemal Lisesi
Genç umuT

baskılar bizi yıldırılmaz

Umutun, isyanın ve ateşin çocuklarına Merhaba; Bugüne kadar başımızdan eksik olmayan fakat bu zamanlarda iyice rahatsız olduğumuz IMF, enflasyon ve kriz biz öğrencileri de rahat bırakmıyor. Ailelerimiz her geçen gün daha fazla sömürüye ve yoksullaştırmaya maruz kalıyor.

Okullarımızda ise öğretmenlerimiz %10'luk zamların yüzünden rahatsızlıklarını görüyoruz.Her geçen gün yaşamak daha da pahalılaşıyor ve bu başımızda ki sorundan bizi kurtarması için IMF denen haydutlar ülkemize çağrılıyor.

Okullarda ise başımızda ki sorunlar sadece krizle kalmıyor. Okul dışında ki serseriler okulda ki arkadaşlarımıza baskı yaparak gözlerini korkutmaya çalışıyorlar. Okul idaresi ise bu olayları sadece izlemekle yetiniyor ve okulumuzun bahçesinde polisler elini kolunu sallayarak geziyor . Biz öğrencilere korku vermeye çalışıyorlar. Biz Genç Umutçular olarak bu baskılar karşısında yılmayacağız.

Yaşasın demokratik lise mücadelemiz.

Ankara Ayrancı Lisesi
Genç umuT

ARTIK DERVİŞ ÇIPLAK, IMF ÇIPLAK, ECEVİT ÇIPLAK DEVLET VE DÜZEN ÇIPLAK.

SELAM DOSTLAR !

19 ARALIK operasyonunun ardından toplumsal muhalefe içine düştüğü güç durumdan kurtulmuş gibi gözüküyor . Hükümetin emekçilerin boğazından ve cebinden kısarak ortaya çıkarttığı IMF programının çöküşü, ortaya çıkan kriz, insanların bir gecede %40 yoksullaşması, işçilerin ve esnafın sokaklara çıkmasına neden oldu. Düzenin halka saldırılarının giderek arttığı, insanların gitgide daha da çok yoksullaştığı , düzenin pervasızca milli beraberlikten ,

sağ duyudan bahsettiği bu günlerde bizde okulumuzda devletin ve IMF ' nin düşen maskesinin arkasından ortaya çıkan gerçek yüzünü liselilere aktarabilmek amacıyla bir kampanya başlattık . Artık DERVİŞ ÇIPLAK , IMF ÇIPLAK , ECEVİT ÇIPLAK DEVLET ve DÜZEN ÇIPLAK. Bu gün Türkiye halklarının katili olduklarını , soyguncu olduklarını bir kez daha ortaya koydular. Gün artık ortada olan saldırılara karşı işçisiyle, köylüsüyle, öğrencisiyle, işsiziyle, mahallelisiyle alanlara inip hesap sorma günüdür.

Ankara Gölbaşı Liseleri

Genç umuT

EĞİTİM HAKKIMIZI İSTİYORUZ!

Ş.Nuri Pamir lisesinden bütün genç umutlara merhaba!

Okulumuz idaresinin baskılarından yılmadan , okuldaki faşist öğrencileri kendimize engel yapmadan yolumuza , mücadelemize de-

vam ediyoruz. Okulumuzda ki bu çalışmayı yapmamızın sebebi bugünkü paralı eğitim ve okullarımız üzerinde oynanan özelleştirme oyunları oldu. Bizler dar gelirli aile çocukları olduğumuzu biliyoruz ve bugünden itiba-

KRAL ÇIPLAK

Ve kral elbisesini göstermek için halkın karşısına çıktı. (Sayın Derviş'ten bahsediyoruz). Yalanlar , dolanlar bu sefer katmerli olarak yutturulmaya çalışıldı. Ama biz genciz (namlu gibi) suskun kalamayız. Hep bir ağızdan haykırdık: KRAL ÇIPLAK

Biz Gazi Lisesi Genç umutlarından herkese merhaba!

Gazi lisesinde ki idare baskısına, okul içindeki ve dışında ki faşistlerin yaptığı işe engel olmak amacıyla harcadığı çabaları hep birlikte yürek yüreğe vererek sıkılı bir yumruk gibi karşı koyuyoruz.

Bizler biliyoruz ki hiçbir baskı isyanın, umudun, güneşin ve özlemin çocukları olan bizleri yıldıramaz. Mücadelemiz devam ediyor. Bugüne ait yarına dair insan onuruna yakışır ne varsa bizim olacak!

Ankara Gazi Lisesi
Genç umuT

ren parasız eğitim istiyoruz.

Çünkü her geçen gün paralı eğitim ve özelleştirmeler dayatılıyor. Bunların karşısında durmamızın sebeplerinden biri de sonra ki kuşakların yani geleceğimizin eğitim hakkının her geçen gün alınmasıdır.

Eşit parasız eğitim hakkımızı istiyoruz, alacağız!

Ş. Nuri Pamir Lisesi
Genç umuT

ZAMAN HIRSIZLARI GELECEĞİMİZİN PEŞİNDE

MOMO

YAZAN: Michael ENDE

Eskiden, yani, kralların, imparatorların zamanında görkemli yapılarla dolu kentler, bu kentlerde kalabalıkla çınlayan tiyatrolar vardı. Şimdi oyuk bir taş yığınının, bir harabeye dönen bu yapıtlar bugün yalnızlığın ve kimsesizliğin resmi haline geldiler.

Herşey Momo adında küçük bir kız çocuğunun kentin yoksul mahallesinde ki bir tiyatroya yerleşmesiyle başlar. Momo'yu farkedene kasabalı ile kara gözlü küçük kız arasında ki paylaşım, dostluk, sevgi kısa zamanda kopmaz bağlarla bağlar onları birbirlerine. Ta ki; zaman hırsızları ortaya çıkıncaya kadar. İnsanların zamanlarını çalarak varolan duman adamlar, zamanla kasabada ki herşeyi altüst ederler. İnsanlar daha fazla yaşayabilmek umuduyla yaşamlarının bu-

tün güzel anlarını zaman hırsızlarına satmaya başlar. Artık kasabalı boşuna vakit harcamamak için birbirleriyle konuşmaz, çocuklarıyla ilgilenmez, oyunlar oynamaz hale gelir. Kasabadaki bütün dostluk ilişkileri, dayanışma ruhu kendini bireyciliğe ve tek tip yaşama bırakır.

İnsan ilişkilerinin nasıl daraldığı, sevgi ve dostluk değerleri anlatılıyor kitapta. Sürüleştiren, yaşamına ve zamanına el konulan insanlar bir masal akıcılığıyla aktarılmış. Bir masal ama simgeler tümüyle günümüz yaşamından alınmış. Momo'nun zaman hırsızlarına karşı başkaldırısı ve çalınan düşlerini, oyunlarını, mutlu anlarını geri almak için verdiği amansız mücadeleye anlatılıyor. Tıpkı bizim sömürücülere karşı verdiğimiz mücadele gibi.

TARİHİN ADSIZ KAHRAMANLARINA

Bir küçük tebessüm kaldı
yanaklarımızda
Umudu ve sevdâyı besleyen
Bazen bir ışık oluyor
gözbebeklerimizde
Bazen de bir kalp atışı,
Çocuksu yüreklerde bir çığlık oluyor
Deliliği ve isyanı simgeleyen
Sonra tarihin adsız kahramanlarının
ardından
Şiirler yazılıyor, türküler okunuyor
Onlar ki geceye hükmedemezler
Sizlerse tarihin adsız kahramanları
Geceyi gökkuşağının yedi rengine
boyuyanlar oluyorsunuz
Sevdanızı geceyle bir tutup onların
cehennem dediklerine
Gelecek güzel günler diyorsunuz
Sizler tarihin adsız kahramanları
Diliniz, dininiz, ırkınız yoktu sizin
Birgün tarih sizleri yazacak
Onurlu mücadeleniz tarihi yeniden
yazacak.
Ankara'dan bir **Genç umuT** okuru

ADAM

Adam hiç düşündün mü
Özgür müsün diye
Elinde bira, altında yol
Üstünde yıldızlar, yürüyebildin mi
Türkü söyleye bildin mi bağıra bağıra
Bir gece dolusu
Bakabildin mi insanlara umutla
Bir şiir okudun mu güneşe tutunan
Bir damla oldun mu gökyüzüne uzanan
Bir ağaç oldun mu
albildiğince kök salan
Bir gece olabaldin mi dörtbir yanı aydınlık
Bir kitap oldun mu özgürce okunan
Bir adam oldun mu insanca yaşayan
Bir sen oldun mu bensiz var olan
Görebildin mi
Yani adam bir ömür oldun mu
yanmadan yaşanan

ÖZKAN

Ankara'dan bir **Genç umuT** okuru

Görünen köy kılavuz istemez,

Merhaba sevgili okurlarım!

Ne oluyor bize yahu! Bir tarafta cinnet geçirip to-runlarını doğrayan dede, bir tarafta bize yutturma-ya çalıştıkları bir sürü savsata. Arkadaşlar görünen köy klavuz istemezmiş. Söyleyin allah aşkına biz ne zaman kriz yarattık; valla ben yaratmadım, ya siz? Biz bu yalanları yıllardır dinliyoruz. Her gün başımıza birini getiriyorlar ve umut diye bize yutturuyorlar. Bu

adamları gördüğümde kriz geçiriyorum. Niye diye sorduğunuzu duyar gibi oluyorum. Bu adamlar öyle pişkin, pişkin çıkıp halkın yüzüne bakıp hiç sıkılmadan öyle yalanlar söylüyorlar ki işte ben bu durumun kendisine kıl oluyorum. Ve kriz geçiriyorum.

Neymiş dedesi reformcuymuş, sabah altı da kal-

kıyormuş bizi kurtaracakmış.mış.mış...

Beni bile çileden çıkar-tır bu adaamlar.

Valaha bundan sonra bütün eylemlerde sizinle-yim.

Duydum tabana kuvvet dövizleri açıyormuşunuz. Bu kadarda zam yapılmaz ki kardeşim yolda kalıcam diye evden bile çıkamıyoruz.Tabi tasarruf olsun diye değil paramız yetmediği için.

Gecen televizyon izlerken resmen delirdim. Sen 3saatlik gezin için milyarlar harca sonra çık kürsüye tasarruf edebi-yatı yap. Kardeşim bu ne yüzüzlük bize gelince kemer sıkın bilmem ne size gelince viyin için ge-zin.Bu memleketin sizden çektiği nedir kardeşim.

Çocuklar kusura bak-mayın insan dayanamıyor bazen neyse ben sizden sizin gibilerden umut-luyum çocuklar.

Her zaman yanınız-dayım. Hadi bir daha ki sayıda görüşürüz.

**Delikanlı
olan parayı
vermesin.**

Cumhuriyet
lisesi beden
öğretmeni

**Gelsene
lan orman
çocuğu!**

İst. Etiler Tic. lis. Milli Güv. Öğrt.

**Ders esnasında esneyen bir arka-
daşımıza;**

**- Sen benim dersimi protesto mu
ediyorsun lan!**

İst. Zincirlikuyu Yapı Mes. Lis.

**Açıkta bi'sey mi gördün de gülüy-
on oğlum? Eğer görmek istiyorsan
açım de bak.**

İst. Zincirlikuyu Mes. Lis. Resim Öğrt.

**Oglum girsene içeri eşşoğlueşsek.
Cumhuriyet lisesi N.Ö.**

**Elin itlisini bitlisini bu okula
doldurmuşlar.**

İst. Etiler Tic. lis. Müd. Yrd.

Bundan sonra e. katkı payini

yirmibeş

**getirmeyenlere ne geç kagidi, ne
rapor diye yanıma gelmesin**

Cumhuriyet lisesi M. Yardımcısı

**Uzaya füze fırlatınız da
Marmaralıların (Marmara Üniver-
sitesi öğrencilerinin) türbanına
takıldı sanki.**

Ankara Lisesi Din Öğrt.

-Bu nedir çocuklar?

- Pergel Hocam.

**- Aynı zamanda değnek. Bunu elin-
izde hissetmek istemiyorsanız
susun!**

İst. Şişli Mes. Lis. Resim Öğrt.

**Serefsiz kaç ay oldu parayı
getirmedin**

Cumhuriyet lisesi M. Yardımcısı

**Sizin gibi hiyarları adam
etmek için ben bir yol biliyo-
rum.**

Cumhuriyet lisesi E. Metinler ÖG.

IMF TÜM DÜNYADA YOKSULLUK VE SEFALET DEMEK.

VIETNAM

Vietnam'da 1980'lerin ortalarından bu yana uygulanan IMF programının sonuçları korkunçtur. Sağlık klinikleri ve hastaneler kapatılmış, yerel düzeyde ortaya çıkan kıtlık ülke nüfusunun dörtte birini etkilemiş ve her bir milyon çocuğun 750.000'i eğitim sisteminden dışlanmıştır. Bulaşıcı hastalıklar hortlamış, reformların ilk dört yılında kayıtlı sıtma vakaları üçe katlanmıştır. Beş bin devlet işletmesi (12.000 işletme içinden) iflasa sürüklenmiş, bir milyondan fazla işçiyle on binlerce öğretmen ve sağlık emekçisi de dahil olmak üzere 200.000 kamu çalışanı işten atılmıştır.

1993'te Amerika'yla imzalanan anlaşmayla bir kalem darbesiyle bir ulusun geçmişte ki mücadelesi ve yönelimlerini yok etmiştir. Vietnam savaşının sonrasında, savaşla aynı "etkinlikte" uygulanan yeni sömürgecilik milyonlarca insanın yaşamını etkileyen sefaletin, yoksullaştırmanın araçlarındandır.

BREZİLYA

Büyük sermayedarlar Brezilya piyasasından hızlı bir döviz kaçıışı başlattılar. 30

IMF programının uygulandığı Endonezya'da yoksulluk her geçen gün artıyor. UNICEF'in tahminlerine göre yıl sonu itibarıyla çocuk ölümleri %30 artacak.

milyar doların piyasadan çıkması ülke ekonomisini krize soktu. Arkasından IMF devreye girdi. Kredi yardımının da bulundu. Kriz ülke parası real'in %8 oranında değer kaybetmesiyle (devalüasyon) sonuçlandı. Hükümet harcamaları kısıtı, vergileri yükseltti.

Brezilya dünyanın gelir dağılımının en dengesiz olduğu ülkelerden birisidir. Halkın %43'ü günde 2 dolardan daha az bir parayla yaşıyor, açlıktan ölenlerin sayısı gün geçtikçe artıyor. IMF Brezilyanın kurtulması için programın kararlılıkla uygulanması gerektiğini söylüyor. Amacın Brezilyanın kurtulması değil verilen borçların geri ödenmesini garanti altına almak olduğu açıkça gözüküyor.

ENDONEZYA

Ekonomik krizle beraber Endonezya'da kişi başına

düşen yıllık gelir 1300 dolardan 300 doların altına düştü.

202 milyonluk ülke nüfusunun yarısından fazlası yoksulluk sınırının altında yaşıyor. İşsiz sayısı 20 milyona dayandı. Ülkenin temel gıda maddesi pirinç şimdi pek çok Endonezyalı için lüks. Yoksulluk her geçen gün artıyor. UNICEF'in tahminlerine göre yıl sonu itibarıyla çocuk ölümleri %30 artacak. İlaç yokluğundan dolayı 250.000 klinik kapandı ve çalışanlar işsiz kaldı. Eğitim Bakanına göre ekonomik krizin başlangıcından bu yana okul çağında ki çocukların 2.7 milyonunu okuldan ayrıldı ve kayıt oranı %78'den %54'e düştü.

emeğin en güzelini var edenlere ANNEMİZE, BABAMIZA...

Benim babam bir duvar ustasıdır. Gece gündüz görkemli binalar yapar kentin lüks caddeleri üzerine. Yerin yedi kat altı ve yedi kat üstündeki bu binalarda lüks otomobilli güzel bayanlar ve onların şişman, göbekli kocaları oturur. Oysa bizim iki göz bir gecekondu-muz bile olmadı. Biz yaptık on-lar yıktılar.

Annemse bir fabrikada cam gözlü güzel bebeklere, ipekten kumaşlarla firfırlı el-biseler diyor. Benimse hiç cam gözlü bebeğim ol-madı. Elleri dikiş dikmek-ten delikler içinde kalan annem ağlamayayım diye bana bezden be-bekler dikti.

Ben okuyamadım, sizi suçladım. Güzel bebeklerim ve güzel elbiselerim olmadı di-ye de sizi suçladım. Her vitrine bakışında, önümden geçen her güzel bisiklette, bay-ramda giydiğim her eski elbisemde yoksul-luğum hatırlatıldı. Ve ben yine hep sizi suçladım.

Ne zaman ki okuyumamanın acısıyla karşılaştım sizi anlamaya başladım. Sizin yüzünüzdeki kırışıklıklar, saçlarınızda ki gümüş teller artıyor ve hayatın o korkunç yü-zü sizi ezip geçiyorken; yüksek katlı binala-rın ve holdinglerin sahipleri hiç emek har-camadıkları halde bu derece zevk içinde yaşayabiliyorlardı.

Tarlaya yeşil rengi veren, buğdayı eken, fabrikalardaki o güzel bebekleri ya-pan her şeyi emeği ile var eden sizlerdiniz.

Mezarda emeklilik, hastane kapılarında ölüm, cehalet, yüz-de ikibuçukluk zam sizlere reva görüldü. Benim okuma hakkım, sizin emeğiniz, alınteriniz çalını-yor.

Sömürü imparatorluklarını her geçen gün sizin alınteriniz-le büyüten bir avuç hergele, homurtuyla gelen isyanı nasıl bastı-racaklarını düşünüyordu.

Sakın korkma anneciğim... Sa-kın korkma babacığim...Yaşama hakkımızın elimizden alınmaya çalışıldığı böylesi bir dünyada bir nefes daha fazla alabilmek için onurunu yitirmek bizim işi-miz değil. Bizlere, yani gelece-ği elinden alınan, gece gün-düz dışınızı tırnağınıza takıp okutmak için çalıştığınız ço-cuklarınıza; sömürüye ve zul-

me karşı attığımız her sloganda, her marş-ta karşı geldiğimiz sömürü imparatorluğu-nun büyüklüğünü hatırlattınız. Acımıza da-yanamayacağımızı söylediniz. Oysa bizler, her vardiyadan dönüşünüzde yüzünüzdeki suskun kederi gördükçe daha inatçı ve öf-keli olduk. Bugün işsiz kaldınız. Evimizde yediğimiz bir tabak bulgur bile aç gözlü haydutların odağı oldu. Onu bile alıyorlar.

Umudumuzu isyana dönüştürdüğümüz bu günlerde bizler de yanınızdayız. Siz emeğinizin hakkını, biz de eğitim hakkı-mızı istiyoruz. Biliyoruz; düşman aynı düş-man. Ne zaman ki; tek yumruk, tek nefes, tek yürek olduk o zaman yeneceğiz düş-manı. Emeğimize ve okuma hakkımıza sahip çıkacağız. "Namuslu ve genç el-lerimizle..."

KRAL ÇIPLAK

Bir film sahneleniyor; Dünyanın farklı farklı coğrafyalarında. Zulmü, açlığı, ezenle ezilen arasındaki mücadeleyi anlatan. Bu filmin başrol oyuncularını televizyon ekranlarında gördüğümüz yakışıklı beyler ya da güzel bayanlar değil. Bu filmin başrol oyuncularını dünyanın ezilen halkları. Senin benim gibi insanlar yani.

Bizimle aynı kaderi paylaşan milyarlarca insan var dünyada. Yoksulluk ırk, dil, din ayırt etmeden herkesin üzerine kara bir bulut gibi çöküyor. Bizlerse Afrikalı kara çocukların kader arkadaşları oluyoruz. Sivrisineğin rüzgara karşı duruşu gibi, karşı durmaya çalışıyoruz, açlığa, cehalete.

Bu senaryoyu yazanlar; demokrasiden, özgürlükten bahsediyorlar. Herkes iyi bir eğitim alacak, kimse aç kalmayacak diyorlar. Oysa biz bu sahneleri Arjantin, Şili, Kore, Vietnam'da izledik. Ellerini nereye uzattılsa açlıktan, cehaletten ve ölümden başka bir şey getirmedi.

Dünyanın Efendileri; IMF programı deyip sömürüyü allayıp pullayıp sunuyor-sunuz önümüze.

Ama bizler biliyoruz, IMF programı dünya halklarına sömürüden, açlıktan ve cehaletten başka bir şey getirmiyor.

Polisinizle, YÖK'ünüzle, üniversite sınavınızla, paralı-gerici eğitiminizle çıkıyorsunuz karşımıza.

Yıldıracağınızı zannediyorsunuz, ama unutmayın karanlığın en yoğun olduğu an, aydınlığa en yakın olan zamandır.

İMF'ciler programınızı da sizi de istemiyoruz. Eğitim hakkımızdan, geleceğimizden ellerinizi çekin.

YALANLARINIZA İNANMIYORUZ KRAL ÇIPLAK GÖRÜYÖRÜZ.